

ĐỀ KIỂM TRA GIỮA HỌC KÌ 2 – ĐỀ SỐ 13**MÔN: NGỮ VĂN - LỚP 10****BỘ SÁCH: CHÂN TRỜI SÁNG TẠO****Thời gian làm bài: 90 phút****BIÊN SOẠN: BAN CHUYÊN MÔN LOIGIAIHAY.COM****I. ĐỌC HIỂU:****Đọc kĩ văn bản sau và trả lời câu hỏi:****MỘT CƠN GIẬN**

(Trích)

Một buổi tối mùa đông, chúng tôi ngồi trước lò sưởi, trong một căn buồng ấm áp. Tự nhiên trong câu chuyện, một người nói đến những cơn giận tự nhiên đến tràn ngập cả tâm hồn ta và có khi gây nên nhiều cái kết quả không hay. Rồi mỗi người đều bày tỏ ý kiến riêng của mình. Anh Thanh, từ nãy đến giờ vẫn lặng yên có vẻ trầm ngâm, cất tiếng nói:

- Sự giận dữ có thể sai khiến ta làm những việc nhỏ nhen không ai ngờ. Tôi biết hơn ai hết, vì chính tôi đã trải qua sự đó. Tôi sẽ kể các anh nghe một câu chuyện mà cái kỷ niệm còn in sâu trong trí nhớ tôi.

Cũng một buổi chiều mùa đông như hôm nay, tôi ở tòa báo ra về, trong lòng chán nản và buồn bực. Có những ngày mà tự nhiên không hiểu tại sao, ta thấy khó chịu, và hay gắt gỏng, không muốn làm việc gì. Tôi đang ở vào một ngày như thế mà chiều trời hôm ấy lại âm đạm và rét mướt càng khiến cho cảm giác đó rõ rệt hơn.

Tôi đi vài bước trên con đường phố vắng người. Một cái xe tay dăng xa đi lại, anh phu xe co ro vì rét, hai tay giấu dưới manh áo toi tàn. Theo lệ như mọi khi, tôi mặc cả:

- Xe đi không? Bốn xu về gần nhà bò Yên Phụ.
- Thầy cho sáu xu.
- Không, bốn xu là đúng giá rồi.

Tôi vừa nói vừa bước đi. Người phu xe đã có tuổi, cứ kéo cái xe theo sau tôi mà lảm bảm: "Bốn đồng xu từ đây về nhà bò". Cái tiếng nhà bò anh ta nhắc đi nhắc lại làm cho tôi khó chịu. Tôi biết đó là một cách của các phu xe cứ đi theo sau khách để làm cho người ta bực tức, tôi lại càng ghét và quay lại gắt:

- Có đi hay không thì thôi! Đừng có theo sau người ta mà lảm nhảm. Thấy tôi gắt, người phu xe đứng lại, không dám theo nữa. Nhưng để tôi đi một quãng xa, anh ta ới gọi:
- Lại đây đi mà.

Rồi anh ta hạ càn xe xuống, cứ đứng yên chỗ ấy đợi chứ không kéo lại phía tôi. Cái cử chỉ ấy làm tôi sinh ghét thêm, đã toan không đi, nhưng lúc ấy không có cái xe nào khác. Tôi giận dữ bước mạnh lên xe, vừa mắng:

- Anh thật là lảm chuyện, không đi ngay lại còn vẽ.

Anh xe cãi lại:

- Từ đây về đây thầy cho được bốn đồng xu thật rẻ quá!
- Thì ai bảo anh đi? Không có tôi đã gọi xe khác.

Người phu xe khẽ thở dài, yên lặng nhấc xe lên. Lúc bấy giờ tôi mới ngả mình ra phía sau, nhưng thấy cái đệm cứng như gỗ đập vào lưng, tôi cúi xuống bên nhìn cái tay xe. Tôi đoán không sai, chính là một cái xe hiệu "con lợn" cái tên hiệu cũng xứng đáng một hạng xe tàng ở ngoại ô mà tôi vẫn phải đi. Anh xe này

đã vào đây kéo trộm, vì xe ngoại ô không được phép vào thành phố đón khách, nếu không tuân lệnh thì bị phạt từ ba đến bốn đồng bạc. Sự tồi tàn của cái xe làm tôi càng ghét anh xe nữa.

- Xe khổ thế này mà anh lại còn đòi cao giá.

- Xe thế mà thầy chê thì còn thế nào nữa! Anh xe bú rống bình cũng không chịu kém. Tôi nói câu gì là anh ta đối lại liền. Sau cùng, giận quá, tôi dẫm mạnh chân xuống sàn xe, gất:

-Thôi, câm họng đi, đừng cãi nữa. Sự giận dữ làm cho tôi quên rằng anh xe cũng chỉ có trả lời những câu mắng của tôi mà thôi, và chính tại tôi gất với anh ta nhiều quá. Nhưng lúc bấy giờ tôi chỉ thấy tức người xe ấy đến cực điểm, vì hấn dấm cãi lại tôi mà không sợ. Xe đi khỏi nhà máy nước thì gặp một người đội xếp tây đi xe đạp lại, theo sau một người đội xếp ta. Tôi nhận thấy anh xe kéo tôi có ý luống cuống và sợ hãi. Có lẽ vì thế mà người cảnh sát để ý, đi giấp vào cái xe kéo để xem dấu hiệu.

- Ê! Đứng lại! Người kéo xe dừng chân... Anh ta quay lại tôi hốt hải van xin:

- Lạy thầy... thầy nói giúp con... thầy làm ơn...Dưới ánh đèn tôi thấy mặt anh xe tái mét. Những vết răn in sâu xuống trên mặt già nua hốc hác, chân tay người khốn nạn ấy run bật lên và tôi thấy cái rung động chuyển cả vào chiếc thân xe. Người cảnh sát tây đến, nói bằng tiếng ta hơi sôi:

- Mày chết nhé! Mày sẽ bị phạt! Người phu xe áp úng nói thì ông ta khoát tay bảo im, rồi quay lại tôi hỏi, lần này bằng tiếng Pháp.

- Người này kéo ông từ trong phố ra hay ông đi khứ hồi? Tôi liếc mắt nhìn anh kéo xe.

Trong bóng tối của vành nón qua ngang mặt, tôi thấy hai mắt anh ta long lanh nhìn tôi, như khăn cầu van xin yên lặng. Tôi biết lời nói của tôi sẽ làm anh ta bị bắt hay không. Những khi nói chuyện với các phu xe khác, tôi được biết rằng

nếu người khách nói là đi khứ hồi từ ngoại ô, thì người xe không việc gì. Nhưng lúc ấy, lời van xin của anh xe kia không làm cho tôi động lòng, mà lại làm cho tôi ghét anh thêm. Tôi trả lời người đội xếp:

-Tôi đi từ phố hàng Bún.

-Vậy phiền ông xuống xe. Rồi anh ta nhìn anh phu xe, cười một cách tinh quái:

- Allez! Đi về bót!

Khi anh phu xe run sợ và hai người cảnh sát đã khuất đầu phố, tôi mới quay đi thông thả trên bờ hè. Con giận của tôi đã hết rồi. Sự hồi hận dần thấm thía vào lòng tôi, tôi thấy một cái chán nản bức tức rung động trong người. Tôi rung mình nghĩ đến số phận của anh xe khốn nạn. Ba đồng bạc phạt! Anh ta phải vay cai xe để nộp phạt; nhưng ba đồng bạc nợ ấy, bao giờ anh ta trả xong, sau những ngày nhịn đói, bị cai xe hành hạ, đánh đập vì thù hằn? Tôi càng nghĩ đến bao nhiêu lại càng khinh bỉ tôi bấy nhiêu. Qua ô Yên Phụ, nhìn thấy những thợ thuyền tập nập làm việc dưới ánh đèn trong những căn nhà lá lụp xụp, tôi rảo bước đi mau, hình như trông thấy tôi họ sẽ biết cái hành vi khốn nạn và nhỏ nhen đáng bỉ của tôi ban nãy. Những ngày hôm sau thực là những ngày khổ cho tôi. Lòng hồi hận không để tôi yên. Hình như có một cái gì nặng nề đè nén trên ngực làm cho tôi khó thở, và lúc nào hình ảnh anh phu xe cũng hiển hiện ra trước mắt.

Theo Thạch Lam

Câu 1. Nhận định nào sau đây là đúng về người kể chuyện trong câu chuyện về anh phu xe?

- A. Người kể chuyện hạn chế nắm bắt được tâm lí nhân vật.
- B. Người kể chuyện toàn diện nắm bắt được tâm lí nhân vật.
- C. Người kể chuyện hạn chế thuận, tham gia vào câu chuyện.

D. Người kể chuyện toàn chi, tham gia vào câu chuyện.

Câu 2. Theo anh Thanh, sự giận dữ có thể khiến con người trở nên như thế nào?

A. Mất kiểm soát

B. Nhỏ nhen

C. Cục súc

D. Nhẫn tâm.

Câu 3. Trước khi gặp anh phu xe, điều gì khiến anh Thanh cảm thấy khó chịu?

A. Sự nóng nực của mùa hè.

B. Công việc gặp nhiều bất trắc.

C. Gặp phải những con người khó ưa

D. Không có lí do gì cụ thể.

Câu 4. Em cảm thấy thái độ của anh phu xe như thế nào?

A. Thái độ rất niềm nở. Việc anh Thanh cảm thấy khó chịu là do tự bản thân anh ấy.

B. Thái độ bình thường. Việc anh Thanh cảm thấy khó chịu là do bản thân anh ấy.

C. Thái độ rất quá đáng, tạo cảm giác khó chịu cho khách hàng đi xe.

D. Thái độ khinh bỉ khách hàng. Việc anh Thanh tức giận là có căn cứ.

Câu 5. Vì sao anh Thanh lại quyết định không giúp anh phu xe?

A. Vì bản thân cảm thấy khó chịu sẵn với anh ta nên không muốn giúp.

B. Vì anh Thanh là một người rất nghiêm chỉnh chấp hành luật pháp.

C. Vì bản thân anh Thanh cũng rất sợ cảnh sát.

D. Vì anh Thanh muốn người phu xe nhận ra sai lầm để sửa chữa.

Câu 6. Điều gì đã khiến anh phu xe cảm thấy ân hận mãi về sau?

A. Anh đã lỡ quát mắng một người tội nghiệp như anh phu xe trên suốt hành trình chuyên đi của mình.

B. Anh đã không kiềm chế được sự tức giận trước những lời nói quá đáng của anh phu xe.

C. Vì sự tức giận vô căn cứ của mình mà anh đã có hành động gây tổn hại cho người phu xe nghèo khổ.

D. Anh đã vì hèn nhát mà không dám đứng lên giúp đỡ anh phu xe.

Câu 7. Em có nhận xét gì về nghệ thuật kể chuyện của Thạch lam?

.....
.....
.....
.....

Câu 8. Theo em, diễn biến tâm lí của nhân vật anh Thanh có phổ biến hay không?

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Câu 9. Từ câu chuyện trên, theo em sự giận dữ có thể gây ra những tác hại nào?
Làm thế nào để hạn chế bớt sự giận dữ vô cớ?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

II. VIẾT

Câu 1. Từ đoạn trích trên, em hãy viết một bài văn nghị luận trình bày ý kiến của em về vấn đề sau:

Sự tức giận như ngọn lửa, thiêu cháy hết mọi điều tốt đẹp.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Blank writing area with horizontal dotted lines.

